

«Φόβος δεν είναι εν τη αγάπη, αλλ' η τέλεια αγάπη έξω διώκει τον φόβον» διότι ο φόβος έχει κόλασιν και ο φοβούμενος δεν είναι τετελειωμένος εν τη αγάπη» (Α' Ιωάννου, δ' :18)

Πριν λίγες μέρες μπήκαμε στο 2021μ.Χ., με τον φόβο του νέου κορωνοϊού και τα περιοριστικά μέτρα αντιμετώπισής του, να κυριαρχούν τόσο στη χώρα μας, όπως και στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Βάσιμη ελπίδα για έξοδο από αυτή κρίση δίνουν τα εμβόλια τα οποία έχουν ήδη αρχίσει να γίνονται σε πολλές χώρες. Με τη ευκαιρία αυτού του πρωτοφανούς σε μας φόβου της πανδημίας, θα ασχοληθούμε με τους φόβους που σαν άνθρωποι έχουμε και τον τρόπο αντιμετώπισής τους.

Όταν λέμε φόβους εννοούμε τα εξαιρετικά δυσάρεστα συναισθήματα που μας προκαλούνται εξαιτίας πραγματικών ή υποθετικών κινδύνων. Δεν αναφερόμαστε δηλαδή στον 'φόβο του Θεού', ο οποίος είναι απόρροια του σεβασμού μας προς Αυτόν και που σύμφωνα με τον λόγο του Θεού είναι 'η αρχή της σοφίας' (Ψαλμός ρια' :10, Παροιμίες, θ' :10) και απαραίτητος για τη διατήρηση της σωτηρίας (Φιλιππησίους, β' :12).

Παραδείγματα φόβων εξ αιτίας πραγματικού κινδύνου είναι αυτοί που σχετίζονται με την τωρινή πανδημία και τα περιοριστικά μέτρα περιορισμού της εξάπλωσής της. Δηλαδή φοβόμαστε μήπως κολλήσουμε εμείς ή οι οικείοι μας την ασθένεια, μήπως αν είμαστε φορείς τη μεταδώσουμε σε ηλικιωμένους συγγενείς μας και γίνουμε αιτία άθελα μας να κινδυνεύσει η ζωή τους, μήπως εξαιτίας των μέτρων χάσουμε τη δουλειά μας και αρκετοί άλλοι που είναι συνεπακόλουθοι αυτού. Παραδείγματα φόβων εξ αιτίας υποθετικών ή απροσδιόριστων κινδύνων είναι αυτοί που έχουμε όταν βλέπουμε ότι τα πράγματα έρχονται αντίθετα απ' ό,τι τα περιμέναμε, όπως όταν ενώ με βάση τα προσόντα μας περιμέναμε να βρούμε δουλειά δεν βρίσκουμε και γενικά όταν βασικές ανάγκες μας μένουν για χρόνια ανεκπλήρωτες, αυτό γίνεται αιτία να μας κυριεύει ένας φόβος και αγωνία για το παρόν και το μέλλον μας.

Τέτοιους φόβους έχουν και οι αναγεννημένοι χριστιανοί ορισμένες φορές, όταν αντιμετωπίζουν δύσκολες καταστάσεις που έχουν να κάνουν με διωγμούς και ονειδισμούς από οικείους και φίλους, με την επαγγελματική και οικογενειακή αποκατάσταση και διαβίωση τους, με την υγεία τους και παρ' όλο που προσεύχονται επί πολύ καιρό για την

επίλυσή τους στον Πατέρα Θεό, δεν παίρνουν θετική απάντηση.

Αυτό που μπορούμε να πούμε με βεβαιότητα είναι ότι οποιοδήποτε φόβο και αν έχει το παιδί του Θεού, ο Πατέρας Θεός μπορεί να το βοηθήσει να τον ξεπεράσει, εφόσον βέβαια αυτό πιστεύει και στηρίζεται στην υπόσχεση του λόγου Του που αναφέρει: «Πειρασμός δεν σας κατέλαβεν ειμή ανθρώπινος· πιστός όμως είναι ο Θεός, όστις δεν θέλει σας αφήσει να πειρασθήτε υπέρ την δύναμίν σας, αλλά μετά του πειρασμού θέλει κάμει και την έκβασιν, ώ στε να δύνασθε να υποφέρητε» (

Α' Κορινθίους, ι' :13). Δηλαδή το παιδί του Θεού πιστεύει ότι ο Πατέρας του ο Ουράνιος, θα του δώ σει τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος όταν προσεύχεται σ' Αυτόν, να αντιμετωπίσει τη δύσκολη κατάσταση και έτσι νικάει τον φόβο που μπορεί να έχει, μήπως αποκάμει. Στη συνέχεια θα αναφέρουμε γραφικά παραδείγματα φόβων που αντιμετώπισαν άνθρωποι του Θεού και τις εκβάσεις που ο Κύριος έκανε.

Αρχικά αναφέρουμε τον Αβραάμ, ο οποίος σε κάποια φάση της ζωής αισθάνθηκε φόβο επειδή μετά από πολλά χρόνια γάμου δεν είχε παιδί, ότι όλη την κληρονομιά του θα την έπαιρνε ο δούλος του. Ο Κύριος διέκρινε τον φόβο του και του είπε σε όραμα, να μη φοβάται επειδή Αυτός είναι ο υπερασπιστής του και ότι θα έχει πολύ μισθό. Ο Αβραάμ εξέφρασε στον Κύριο τον φόβο του και ο Κύριος του είπε πως δεν θα τον κληρονομούσε ο δούλος του αλλά αυτός που θα βγει από τα σπλάχνα του. Στη συνέχεια έβγαλε τον Αβραάμ έξω από τη σκηνή του και του έδειξε τα άστρα του ουρανού λέγοντας του ότι έτσι θα είναι το σπέρμα του. Ο Αβραάμ πίστεψε στην υπόσχεση του Θεού και λογίστηκε σ' αυτόν σε δικαιοσύνη(Γέν.,ιε' :1-6). Μια υπόσχεση του Κυρίου που μπορεί να πέρασαν χρόνια για να εκπληρωθεί, αλλά ο Αβραάμ, διατηρώντας τη πίστη στα λόγια του Κυρίου, ξεπέρασε το φόβο του, μέχρι που τελικά απόλαυσε την εκπλήρωση αυτής της επαγγελίας.

Άλλη περίπτωση είναι αυτή του προφήτη Ηλία, ο οποίος φοβήθηκε την βασίλισσα Ιεζάβελ, επειδή εκείνη είχε αναγγείλει ότι θα τον σκότωνε και από τον φόβο του έφυγε και αφού περπάτησε 40 μέρες και 40 νύχτες κατέληξε μια σπηλιά και εκεί έκαμε κατάλυμα. Εκεί τον επισκέφθηκε ο Κύριος, τον ενίσχυσε με την παρουσία Του και του έδωσε οδηγίες πώς να συνεχίσει να εργάζεται στο έργο Του. Έτσι, με την επέμβαση του Κυρίου, έφυγε ο φόβος και άλλαξε τελείως το σκεπτικό του προφήτη (Α' Βασιλέων, ιθ' :1-21).

Επίσης ο Δαβίδ, ο οποίος επί χρόνια ήταν καταδιωκόμενος από τον

Σαούλ και αντιμετώπιζε τον φόβο του θανάτου, βλέποντας τις εκβάσεις που έκανε ο Κύριος στις δοκιμασίες του, αναφέρει: 'Εξεζήτησα τον Κύριον, και επήκουσέ μου, και εκ πάντων των φόβων μου με ηλευθέρωσεν'(Ψαλμός λδ':4).

Ακόμη αναφέρουμε τον Ιάειρο, που ήταν αρχισυνάγωγος. Όταν η κόρη του κινδύνευε να πεθάνει από ασθένεια, πήγε στον Κύριο Ιησού Χριστό να ζητήσει να την θεραπεύσει. Ενώ προχωρούσαν προς το σπίτι τον ενημέρωσαν ότι η κόρη του πέθανε. Τότε ο Κύριος του είπε να μη φοβάται αλλά μόνο να πιστεύει και στη συνέχεια πήγε στο σπίτι του και ανάστησε τη κόρη του (Μάρκος,ε':22-41). Είναι λογικό ένας γονέας να φοβάται για τη ζωή του παιδιού του όταν αυτό ασθενεί σοβαρά, όμως επειδή ο Κύριος έχει υποσχεθεί ότι 'τον ερχόμενον προς εμέ δεν θέλω εκβάλλει έξω'(Ιωάννης, ς':37), δεν είναι απλά θεατής των προβλημάτων των ανθρώπων που τον πλησιάζουν, αλλά έχει σπλάχνα και αγάπη προς αυτούς, γι' αυτό επεμβαίνει κάνοντας έκβαση στις δοκιμασίες τους, απομακρύνοντας έτσι τους φόβους τους.

Υπάρχει και ο φόβος που μπορεί να αισθανόμαστε εξαιτίας ανθρώπων που απειλούν τη ζωή τη δική μας ή των οικείων μας, εξαιτίας της πίστης μας στον Ιησού Χριστό και το Ευαγγέλιό Του. Ο Κύριος μας αναφέρει σχετικά: 'Λέγω δε προς εσάς τους φίλους μου· Μη φοβηθήτε από των αποκτεινόντων το σώμα και μετά ταύτα μη δυναμένων περισσώτερόν τι να πράξωσι. Θέλω δε σας δείξει ποίον να φοβηθήτε· Φοβήθητε εκείνον, όστις αφού αποκτείνει, έχει εξουσίαν να ρίψη εις την γέενναν· ναι, σας λέγω, τούτον φοβήθητε. Δεν πωλούνται πέντε στρουθία διά δύο ασάρια; και εν εξ αυτών δεν είναι λελησμονημένον ενώπιον του Θεού· αλλά και αι τρίχες της κεφαλής υμών είναι πάσαι ηριθμημέναι. Μη φοβείσθε λοιπόν· από πολλών στρουθίων διαφέρετε' (Λουκάς,ιβ':4-7)

Η χριστιανική ιστορία από τα αποστολικά χρόνια μέχρι και σήμερα, είναι γεμάτη με αναρίθμητες περιπτώσεις χριστιανών μαρτύρων που δόξασαν τον Θεό με το θάνατό τους, εξαιτίας της πίστης τους στον Ιησού Χριστό και στο Ευαγγέλιό Του.

Συνοψίζοντας λέμε ότι όλοι σαν άνθρωποι έχουμε φόβους. Αν αγαπάμε και φοβόμαστε πάνω απ' όλους και όλα τον Πατέρα μας τον Ουράνιο, Αυτός θα μας δώσει την τέλεια αγάπη, σαν καρπό του Αγίου Πνεύματος, με την οποία θα διώξουμε τους φόβους μας. Ακόμα και αν φοβηθούμε μήπως δεν ικανοποιηθούν αιτήματα και επαγγελίες, που επί

χρόνια □ δεν έχουμε λάβει, να ξέρουμε ότι εφόσον έχουμε τον Κύριο μαζί μας, θα μας βοηθήσει να μη αποκάμουμε περιμένοντας και θα κάνει έκβαση προς το συμφέρον μας, όταν και όπως Εκείνος θέλει. Αμήν!